

Поново нам се дешава образац виђен у августу ове године. Најпре Вук Јеремић и српска дипломатија нешто логично и добро ураде. Овога пута то је одлука да се не учествује у антикинеској пропагандној представи са Нобелом. Онда се дигне „евроатлантска кука и мотика“ и завапи како се Србија поново враћа у „страшне деведесете“. На крају, државни врх Србије – тачније Борис Тадић, стане да преиспитује смисао такве одлуке, дошавши (како најављује „Данас“ [\[1\]](#)) до „реалистичког“ закључка да је боље не следити српске интересе, већ интересе наших „пријатеља“ из Вашингтона и Брисела.

Кина, која нас је увек поштено подржавала око Косова, сада нас је само лепо замолила да у овој ствари будемо уз њу. Добро знамо дomete људскоправашке реторике – и сами смо били њена жртва 1999. Поштено је и да свој дуг Кини вратимо. Коначно, ако имамо две велике силе са супротним интересима у некој ствари, а ми се око тога морамо одредити и неке мере мерити, боље је да се замеримо оној сили којој је до те ствари мање стало. Американцима је ово само једна од многобројних пропагандних акција које свакодневно воде против Кине, Русије, Ирана, Колумбије... Кинезима је, пак, ово важна симболичка битка за политичко достојанство. Бар би Србија требало да се тргне када кинески амбасадор каже да „ово није питање мира“, већ тога да ли Кина још „триста година треба да буде колонија“ [\[2\]](#). Кинези свакако знају о чему говоре, та земља ипак није од јуче. И пошто им је више стало, Кинези ће свакако више ценити нашу подршку, него Вашингтон или Брисел (који Србију ионако третирају као слушкињу – сиротицу која служи само за прање судова и за повремену „забаву“ бирократских дипломата).

Кина, која нас је увек поштено подржавала око Косова, сада нас је само лепо замолила да у овој ствари будемо уз њу.

Али, онда се бучно активирао хор сталних прималаца вашингтонско-бриселских грантова (види списак овдашњих корисника само једне фондације – НЕД [\[3\]](#)). Тај хор је преко евроатлантских медија сложено загаламио како се Србија поново враћа у деведесете!? Заједничко саопштење лидера наших људскоправашких НВО потписали су Милан Антонијевић (Јуком – НЕД грант \$39.900), Соња Бисерко (ХОС – НЕД грант \$36.800), Маја Мићић и Андреј Носов (YIHR – три НЕД гранта: 51.000\$, 79.900\$ и 99.790\$), Наташа Кандић (ФХП – НЕД грант 50.000\$)

[4]

, Борка Павићевић (ЦКД), Марко Караџић, Миљенко Дерета (ГИ), Војин Димитријевић (БФП), Сташа Зајовић (ЖуЦ)

[5]

.Помињући „страхоте деведесетих“, ови јавни прегаоци драматично су поручили: „Под хитно тражимо од државе Србије да пошаље представнике државе да присуствују церемонији и да се јавности објасни коју врсту политике водимо“. „Врста политике“ је посебно занимљив израз. У овом НВО апелу се не каже које све „врсте“ политике постоје, али обично се сматра да спољна политика може бити самостална и сервилна. Потписници овог апела вероватно хоће да поруче да ако смо већ изабрали сервилну политику према Бриселу и Вашингтону, онда треба доследно да је се држимо. Љубазно подсећање.

Ту је наравно и забринути уводник Светлане Лукић у „Пешчанику“ (НЕД грант 38,700\$), препун израза као што је „суманута спољна политика Србије“, „срамотна одлука“, „сукоб са елементарним цивилизацијским и демократским нормама“, „тзв. кинеска подршка тзв. територијалном интегритету и суверенитету“, „персонификација самоубилачке и глупе спољње политике Србије, Вук Јеремић“...

[6]

. И Е-новине су, будно стојећи на стражи евроатлантског правоверја, одмах упозориле да је „Србија и раније показивала завидан ниво сервилности према захтевима који су долазили из Пекинга“, подсећајући да је „српска дипломатија, под управом Вука Јеремића и његовог клана, доносила чудне одлуке руковођена погрешним критеријумима савезништава у одбрани

ирационалног

територијалног интегритета на Косову“

[7]

(подвукао А. С). Хвала „Пешчанику“ што нас је обавестио да је територијални интегритет Србије „такозвани“. И „Е-новинама“ што су нас научиле да је исти тај териријални интегритет „ирационална“ категорија.

Вук Драшковић је драмски, како само он уме, завапио да Србија „бира између пута у будућност ка ЕУ и повратка у прошлост и остајања у паклу“ [8]. Чедомир Јовановић и његов ЛДП су упутили апел Скупштини назван „Морално и политичко посрнуће наше дипломатије“ [9]. У њему

су протестовали против „наставка

рובהња наше дипломатије превазиђеном моделу

„косовске политике“ и затражили да се хитно састане скупштински

Одбор за иностране послове

, како би „донео

одговарајуће закључке који би, макар делимично, умањили срамоту и штету коју смо као земља у међувремену претрпели

„Одлука о бојкоту доделе Нобелове награде за мир је послала врло лошу поруку светској јавности, а нарочито Европској унији којој тежимо“, објавила је и Лига социјалдемократата Војводине, преко своје портпаролке Александре Јерков [\[10\]](#)

пошто им је више стало, Кинези ће свакако више ценити нашу подршку, него Вашингтон или Брисел (који Србију ионако третирају као слушкињу – сиротицу која служи само за прање судова и за повремену „забаву“ бирократских дипломата).

„Данас“ је, желећи да своје читаоце упозна и са мишљењем стручњака, одмах пренео и храбро мишљење „стручњака за међународне односе, Предрага Симића и Александре Јоксимовић

, који

оцењују да Србија бојкотом церемоније у Ослу показује да је проблематична њена доследност на путу ка ЕУ, односно да јој је, у овом случају, подршка Кине на међународном плану важнија од потпуног сагласја с политиком западних земаља, које су снажно подржале одлуку Нобеловог комитета

“

[\[11\]](#)

. Огласио се и аналитичар ISAC фонда Милан Пајевић, који је рекао да „ако је наш спољнополитички циљ Европска унија, онда се морамо понашати у складу с тим циљем“ и да „не може спољна политика да зависи од једног министра, или од расположења једног министра, или једне владе, или једног председника“

[\[12\]](#)

. И аналитичар Владимир Павићевић (БОШ) оценио је за „Данас“ да Србија „овим бојкотом открива стару бољку своје спољне политике – тумарање“

[\[13\]](#)

. "Сврставање уз Либију, Иран или Кину по овим питањима значи удаљавање од Европе", упозорио је Павићевић.

Наравно да се одмах јавила и ЕУ бирократија. Портпаролка европског комесара за проширење Штефана Филеа, Анђела Филоте, изјавила је да је „Европска комисија разочарана и забринута због одлуке Србије да бојкотује овогодишњу доделу Нобелове награде за мир“ [\[14\]](#), и да ће „та порука бити пренета властима у Београду“. Према њеним речима, „сувише је рано да би се могло рећи да ли оваква одлука Србије може негативно утицати на мишљење комисије о њеној кандидатури за чланство“

[\[15\]](#)

. Најоштрији је, наравно, био

знаменити

Јелко Кацин, који је изјавио да је „шокиран одлуком Србије“

[\[16\]](#)

„Нема ни једне земље кандидата (за чланство у Европској унији), или потенцијалног кандидата, која на такав начин манифестује своју сервилност“, згрожено је упозорио Кацин, а Б92 пренео на врло истакнутом месту

[\[17\]](#)

(НЕД грантови: Радио Б92 – 52.500\$, Фонд Б92 – 22.750\$, АНЕМ – 66.610\$). Он је претећи додао да је „то доказ да о српској спољној политици треба обавити праву расправу, не само у Србији, него и у Европској унији“.

И пошто су нам чувари истине и исправног евроатлантског пута све тако лепо објаснили, Демократска странка и Борис Тадић су, како изгледа, опет почели да се колебају. Шефица посланичке групе За европску Србију Нада Колунџија је изјавила да Одбор за иностране послове треба да саслуша Вука Јеремића и затражи одговарајућа „објашњења“

[\[18\]](#)

. А „Данас“ је, најпре, још једном подсетио да је „

В

ећина

(подвукао А. С) домаћих и страних јавних личности, као и невладиних организација и појединих политичких странака“ оценила „да је одлука веома лоша по међународни имиџ Србије, посебно због њених европских амбиција“ (ЛДП, СПО, ЛСД – већина странака?; Симић, Јоксимовићева, Пајевић и Павићевић – већина јавних личности?; ХОС, ФХП, ГИ и Јуком – већина НВО?). Али, онда је у чланку ипак са олакшањем додато да је „Данасу речено из извора блиских државном врху у Београду“ да се "тренутно разматра могућност промене става"

[\[19\]](#)

. Ову важну „Данасову“ информацију одмах је пренео и Б92

[\[20\]](#)

Све се, дакле, дешава исто као и у августу, када је на дневном реду „убеђивача“ била резолуција о Косову. Сада још само преостаје да у Београд хитно допутује Штефан Филе, или да Тадић буде ургентно позван код Кети Ештон у Брисел, па да се историја фарсично понови.

Све се, дакле, дешава исто као и у августу, када је на дневном реду „убеђивача“ била

резолуција о Косову. Сада још само преостаје да у Београд хитно допутује Штефан Филе, или да Тадић буде ургентно позван код Кети Ештон у Брисел, па да се историја фарсично понови.

У августу сам мислио да је српски државни интерес у тадашњој дипломатској контроверзи толико јасан да ће Тадић ипак одолети свим безобразлцима и притисцима [21]

. Преварио сам се. Садашња контроверза је, у односу на тадашњу, нешто мање важно државно питање. Али, како је Тадић кренуо да од августа бескомпромисно „сарађује“ са Бриселом и Вашингтоном – а рат са сопственим грађанима зарад геј параде, понижавајућа вуковарска извињавања и економски безумна продаја Телекома само су даљи показатељи те „бескомпромисности“ – постало је прилично тешко поуздати се у Тадићеву политичку рационалност, барем у овом питању. Зато могу да кажем једино да се не бих сасвим изненадио ако се Тадић опет „договори“ са Ештоновом.

Али бих се свакако изненадио ако након тога Јеремић не би поднео оставку. Тадић му је, заокретом од 9. септембра, прво срушио „косовску политику“ и огроман двогодишњи труд. Тадић, затим, није ништа учинио да помогне Јеремићеву кандидатуру за потпредседничко место у ДС (где се Јеремић, тренутно, копрца као риба на сувом). Са овим Тадићевим мешањем, које најављује „Данас“, ауторитет Јеремића, као шефа дипломатије, би био дезавуисан. Ако Јеремић мисли о својој политичкој будућности, преко таквог понижења тешко да би смео да пређе.

Хајде да видимо шта ће се догодити. Хоћемо ли бити сведоци незнатног (али важног) повратка државног достојанства? Хоћемо ли бити сведоци драме једне изневерене политичке лојалности? Или ћемо бити сведоци још једне фарсе плаћеног „атлантизма“ и „реалистичке“ политичке сервилности?

[1] http://www.danas.rs/danasrs/politika/jeremic_na_udaru_i_beograda_i_brisela_56.html?news_id=205355

[2] <http://www.politika.rs/rubrike/tema-dana/Kriticari-Nobelu-ne-daju-mira.sr.html>

[3] <http://www.nspm.rs/prenosimo/zaduzbinarstvo-u-evropskoj-srbiji.html>

[4] Ово су, наравно, „донације“ које потичу само из једног извора. То је само делић сталних стипендија које ове НВО добијају из Брисела и Вашингтона. Да би се разумеле сразмера ових „грантова“ подсетимо се да је Фонд за хуманитарно право (ФХП) само за пројекат стварања „Регионалне комисије за утврђивање чињеница о ратним злочинима“ добио, из различитих извора, 2.350.000 евра! (<http://www.pescanik.net/content/view/5102/61/>). ДВА МИЛИОНА И ТРИСТАПЕДЕСЕТ ХИЉАДА ЕВРА! Можете ли да замислите ту количину новца? Обичном грађанину Србије већ после сто хиљада памет стаје...

[5] <http://www.pescanik.net/content/view/6066/61/>

[6] <http://www.pescanik.net/content/view/6068/177/>

[7] <http://www.e-novine.com/srbija/vesti/42934-Srbija-bojkotuje-Nobelovu-nagradu.html>

[8] http://www.danas.rs/danasrs/politika/eu_i_nato_ili_odosmo_u_pakao_56.html?news_id=205269

[9] <http://www.ldap.rs/vesti/predsednici-narodne-skupštine-slavici-đukić-dejanović-i-predsednik-u-odbora-za-inostrane-poslove-dr-dragoljubu-mićunoviću.84.html?newsId=3470>

[10] <http://www.lsv.org.rs/>

[11] http://www.danas.rs/danasrs/politika/srbija_zbog_kine_bojkotuje_nobela.56.html?news_id=205263

[12] <http://www.dw-world.de/dw/article/0,,6307543,00.html>

[13] http://www.danas.rs/danasrs/politika/jeremic_na_udaru_i_beograda_i_brisela_.56.html?news_id=205355

[14] http://www.b92.net/info/vesti/index.php?yyyy=2010&mm=12&dd=08&nav_category=78&nav_id=477819

[15] <http://www.politika.rs/rubrike/tema-dana/Kriticari-Nobelu-ne-daju-mira.sr.html>

[16] <http://www.e-novine.com/srbija/vesti/42946-Manifestacija-servilnosti-Beograda.html>

[17] http://www.b92.net/info/vesti/index.php?yyyy=2010&mm=12&dd=07&nav_id=477514

[18] <http://www.nspm.rs/hronika/nada-kolundzija-jeremic-da-objasni-odluku-o-bojkotu-nobelove-nagrade.html>

[19] http://www.danas.rs/danasrs/politika/jeremic_na_udaru_i_beograda_i_brisela_.56.html?news_id=205355

[20] http://www.b92.net/info/vesti/index.php?yyyy=2010&mm=12&dd=09&nav_id=477980

[21] <http://www.nspm.rs/politicki-zivot/u-cemu-je-spor.html>